

ESDEVENIMENTS PARROQUIALS

Casaments

El dissabte 11 de juliol, a les 13:00h, a l'Ermita de Sant Bernat de Montseny, s'han unit en Sant Matrimoni els promesos ALBERT CASANS i SOLE GÓMEZ.

El proper dissabte 18 de juliol, a les 13:30h a l'Ermita de Sant Bernat de Montseny, s'uniran en Sant Matrimoni els promesos JORDI SÁNCHEZ i YOLANDA CAPDEVILA.

Batejos

El dissabte 11 de juliol, a les 17:30h, a l'Església Parroquial de Sant Julià de Montseny, ha rebut el Sagrament del Baptisme la nena ONA BOSCH i BOMBILÀ, de 1 any d'edat.

El proper dissabte 18 de juliol, a les 17:30h, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Campins, rebrà el sagrament del Baptisme el nen JAUME CODINA i CAPDEVILA, de 8 mesos d'edat.

Intencions de pregària

Dissabte 11 de juliol, a la Missa de les 19:00h, a Sant Julià de Montseny, pregarem especialment per ENRIC i LAURA JUBANY.

65a Festa de la Mare de Déu dels Àngels a La Costa del Montseny

Dissabte, 1 d'agost de 2015, a les 20:00h

Estem treballant amb els preparatius de la nostra tradicional Festa de la Mare de Déu dels Àngels. La Eucaristia de enguany estarà presidida per Mn. Fidel Catalán – Secretari General i Canceller del nostre Bisbat- acompanyat de Mn. Joan Josep Recasens, Mn. Xavier Cortés i altres preveres del Arxiprestat. Després de la Missa, tindrà lloc la processó de ls torxes; i en acabar, el sopar de germanor a la fresca.

El Cor del Montseny

Full parroquial de les comunitats de
Sant Julià de Montseny, Sant Joan de Campins, Sant Martí de
Mosqueroles i Sant Esteve de La Costa del Montseny

Núm. 22	12 de juliol de 2015	Diumenge XV de durant l'any
---------	----------------------	-----------------------------

De l'Evangelí d'aquest Diumenge XV de durant l'any (Mc 6, 7-13): «*Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos*».

Amb la Paraula de Déu a la motxilla, llençats a tots els camins del món.

Un dia foren els Dotze enviats així, i visqueren una meravellosa aventura.

Vint segles després, els cristians hi portem massa coses a la motxilla, i poca Paraula de Déu; per això arribem a preguntar-nos quina diferència hi ha entre un cristià i un que no n'és.

El Senyor ens envia, agermanats, a cridar la bona notícia que ha de canviar el món i a fer les mateixes obres d'amor que Ell, donant la vida, ha fet per tots.

TU ETS EL MEU GERMÀ

Estimar els altres com a tu mateix. Veure en l'altre el rostre de Déu.

Estimar les persones properes, els nostres familiars, amics, és fàcil perquè compartim amb ells sentiments, creences, espais, experiències viscudes..., en canvi, com podem arribar a estimar –a veure el rostre de Déu en- aquell que sabem que fa el mal? Aquí radica el gran repte.

Déu ens va fer a cadascú de nosaltres a imatge i semblança seves. Formem part d'un tot, la humanitat, i el nostre creixement humà es produeix sempre a partir del contacte amb l'altre, entenent l'altre no com algú estrany, desconegut, sinó com aquell diferent de mi que em complementa.

Si sentim la vida com un do sagrat que ens ha estat donat, que no posseïm, i veiem en cada "altre" una creació sagrada de Déu, el primer pas per afrontar aquest repte pot començar per nosaltres mateixos, tal i com apuntava Atenàgores I, patriarca de Constantinoble:

“Fer la guerra més dura, que és la guerra contra un mateix. Cal arribar a desarmar-se. Jo he fet aquesta guerra i ja no tinc por de res, ja que l'Amor destrueix la por. Estic desarmat de la voluntat, de tenir raó, de justificar-me desqualificant els altres. No estic en guàrdia, gelosament crispat sobre les meves riqueses. Acullo i comparteixo. Si ens desarmem, si ens desposseïm, si ens obrim a l'home-Déu que fa noves totes les coses, Ell, aleshores, ens dona un temps nou on tot és possible. És la pau!”.

Un cop fet aquest exercici de transfiguració, de puresa de cor, cal continuar pel segon i definitiu, estimar el proïsme com a nosaltres mateixos. Permeteu-me que reproduïxi un fragment del llibre “La plenitud del home” de l'amic Raimon Pannikar:

“Nuestra fidelidad a Cristo y nuestro amor hacia él no nos enajenan de nuestros semejantes, incluidos los ángeles, los animales, las plantas, la tierra y, naturalmente, los hombres. Cristo no es un muro de separación, sino un símbolo de unión, amistad y amor. Jesús es ciertamente signo de contradicción, pero no porque nos separe de los demás, sino más bien porque cura nuestra hipocresía, nuestros temores, nuestro egoísmo y nos hace vulnerables como él mismo. Más que rechazar a los otros porque son paganos, no creyentes, pecadores – mientras nosotros estamos en lo justo-, Jesús nos empuja hacia los demás y nos hace ver lo negativo que también hay en nosotros. El “a mí me lo hicisteis” (Mt XXV, 40) no es un simple estímulo moral para hacer el bien, sino más bien una afirmación ontológica de la presencia de Cristo en el otro, en todo otro, en el más pequeño de los pequeños – no para descubrir a otro escondido en el prójimo, sino para descubrir realmente al prójimo como parte de nosotros mismos”.

Cal trobar l'equilibri entre l'amor a un mateix i l'amor als altres, des de la humilitat, sent conscients de que nosaltres també fem el mal, som pecadors, però contents perquè sabem que Déu ens ha dotat de la capacitat de salvar-nos, anul·lant el mal fet mitjançant el perdó.

M.S.S. -feligresa de Sant Pere de Vilamajor-

(aquesta col·laboració està penjada en el “Espai de Reflexió” de la nostra Web www.elcordelmontseny.cat però la reproduïm aquí perquè us arribi a tots els que llegiu aquest Full Parroquial).

Una pinzellada de com entendre i interpretar el missatge de Jesús, extreta del periòdic “La Vanguardia” del dia 27 de juny de 2015

La periodista Pilar Rahola escriu en la seva columna diària:

«Si el NOU TESTAMENT es convertís en un programa polític, el mon seria molt millor. No cal inventar molt més.

O encara més enllà: sols que els líders socials, polítics i econòmics complissin els DEU MANAMENTS, hauríem resolt la majoria dels problemes de la humanitat».